

OSLNĚNÍ, JEHO HODNOCENÍ A ZÁBRANA

ČSN 36 0008

Nezobrazitelný cizojazyčný text!

Glare, its evaluation and prevention against it

I. NÁZVOSLOVÍ

Světelné veličiny

Viz ČSN 01 1701 „Základní veličiny v oboru světla a záření“ a ČSN 01 1711 „Světelné jednotky“.

Oslnění a pojmy s ním související

Oslnění - nepříznivý stav zraku, jenž ruší zrakovou pohodu nebo i zhoršuje až znemožňuje vidění; jeho příčinou je přílišný jas (v porovnání s adaptačním jasnem) nebo nevhodné rozložení jasů v zorném poli anebo velký prostorový nebo časový kontrast jasů. Vzniká tedy vždy, když celá sítnice nebo její část je vystavena značně většímu jasů, než na který je adaptována.

Oslnivost - nepříznivá vlastnost svítícího nebo osvětleného předmětu, způsobující oslnění.

Oslnitelnost - individuální a proměnná vlastnost zraku.

Činitel oslnění (kontrastem) - číslo vyjadřující stupeň oslnění normálního pozorovatele uvažovanou světelnou soustavou za daných podmínek pozorování (místo pozorování, směr pohledu apod.).

Činitel polohy - číslo udávající, v jakém poměru se zmenší oslnění, jestliže se oslňující zdroj vychýlí z

osy pohledu do polohy mimo osu pohledu. Podrobnosti viz čl. 16.

Adaptace zraku - přizpůsobování citlivosti zraku jasům v zorném poli.

Adaptační stav - výsledek výše uvedeného samočinného děje.

Tato norma je doporučena

Účinnost od:
1.10.1962

03110

-- Vynechaný text --